

konstant, at de til Stadighed kunne flyde; dette kunne de nemlig ikke herne de i Bæltet; thi det er kun meget faa Dage om Foraaret, at Saltholdigheden er stor nok til at passe for de nævnte Fiskeeg, og paa saadanne Dage ere de her i Mængde; men kommer der faa sønden Bænde, ere de alle som blæste bort; enten maa de da synke ned paa Bunden, hvor de rimeligvis ville gaa til Grunde, eller de maa, hvad rimeligere er, føres bort Nord paa med det salte Vand og gennemgaa deres Udvikling der, og derude maa Ungerne søges. At det forholder sig saaledes, og at suarere det mere aabne Vand end de lukkede Fjorde, maa anses for den spæde Ungels Opholdssted, synes at være i god Overensstemmelse med, hvad jeg derude lejlighedsvis har kunnet se, og med Undersøgelserne fra andre Bænde.

Den i Holbæk opfundne Metode til Bestemmelse af Fiskenes Alder og Vækst har her i Sundet givet gode Resultater og har ogsaa været anvendt i stor Maalestof; blandt de Fiskearter, Metoden her har været anvendt paa, skal særlig nævnes Torsten; den maa antages at være 3 Aar om at blive „fuldvoksen“, men medens de to første Aargange af Torst leve her i Bæltet hele Aaret rundt, er 3dje Aargang om Sommeren særdeles svagt repræsenteret, derimod findes den her i de kolde Vintermaaneder; hvor dens Sommeropholdssted er, skal jeg foreløbig ikke udtale mig nærmere om, men det maa rimeligvis søges meget langt til Søs; angaaende Detaillerne ved denne Undersøgelse skal jeg henvise til et Foredrag, holdt ved Fiskerikongressen i Gøteborg 1891 pag. 8—10 (Bilag 3).

Af de store Fiskerier, der foregaar her i Bille-Bælt, skal nævnes Alarusefiskeriet, Baadfiskeriet, Torstefiskeriet etc.; disse Fiskerier, der optræde under ganske andre Former end i Holbæk, have givet Stof til mange Sagttagelser, og jeg er ved Studiet af de til disse Fiskerier sædvanlig brugte Redskaber bleven ført ind paa Undersøgelser over de forskellige Redskabers Konstruktion, og har i Vinterens (92) Løb af Mandstabet ladet udføre Fiskeredskaber af ny Konstruktion, hvis Prøve i det kommende Aar kan ventes.

Endvidere har jeg paa en Del Ture med Kanonbaaden „Hauch“ søgt at udvide Blikket ud over de nævnte Farvande, jeg ellers er bunden til, og endelig er jeg i den seneste Tid kommen ind paa de mig af Ministeriet paalagte Undersøgelser over vore Fjnderfiskeriers Tilbagegang og dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal (se Bilag 4, pag. 148). Det drejer sig her om saadanne Spørgsmaal som f. Eks.: er det Ungel, der fanges, eller er det kun de store Fisk, der er for faa af; eller om Fiskenes Legen forhindres o. l., dernæst, hvad kan der udrettes ved Lovbestemmelser angaaende Forbud mod Salg af for smaa Fisk; er det i det hele taget muligt at fkaane den unge Fisk og samtidig fange den voksne? Dette Spørgsmaal vedrører i første Række de forskellige Fiskearters Levedygtighed i og for sig, og dernæst deres Levedygtighed, efter at de ere bleve fiske i de forskellige Redskaber; thi det er meningsløst at forbyde Salget af smaa Fisk, naar disse dog dø af at blive dragne op i Baaden. Det synes imidlertid, at de mere værdifulde Fiskearter saasom Aal, Rødspætte og Tunge ere overordentlig sejlgyvede, medens derimod andre Fisk saasom Fjinger dø meget hurtigt under de fleste Omstændigheder, og at derfor Forbud mod Salg af Undermaalsfisk vil kunne blive et ubærket Middel til at hindre Udelæggelse af de unge Fisk af i det mindste flere af vore mest værdifulde Fiskearter.

Hvad endelig det gamle Spørgsmaal angaar, om den Skade, Aale drivvæddene formentlig skulde gjøre paa Fiskeungel og Fiskerogn etc., skal jeg her kun henvise til den utrykte Del af min Beretning fra Holbæk for 1890—91 til Ministeriet, der i Hovedsagen vil kunne gælde ogsaa for disse Farvande, idet det dog maa nævnes, at i Fjordenene ved Bille-Bælt har jeg set, at Aalevæddene fiske en betydelig Del smaa Torst, der ikke kunne bruges til Føde, og derfor i Reglen udkastes igen ikke altid i levedygtig Stand; anden nærværdig Skade paa madnyttig Fisk, Aal selvfølgelig undtagen, har jeg ikke kunnet opdage for disse Redskabers Bedkommende i disse Egne; og denne Skade kan næppe anslås større end den, der i ethvert torstfiskigt Vand foraarjages af andre Redskaber, f. Eks. Rødspættekroge og Alaruser.